

Ad multos annos, Parochia Chabiensis!

270 éves a csábi egyházközség

Török gyerek megvágta, magyar gyerek gyógyítja... – olvasható az egyik ismert gyerekdalban. Azt is tudjuk, hogy mit vágott meg az a bizonyos török gyerek: hát a gólya lábát, ami ennek következtében vérzett. A vért pedig sokszor a kinnal és a szenvedéssel azonosítjuk, de hát nem is volt ez másképp a Magyarországot majd' 150 évig megszállás alatt tartó oszmánok esetében.



Egy muszlim államban nehéznek bizonyult a papok utánpótlása, ezért a középkori alapítású csábi plébánia sok-sok más egyházközséggel egyetemben megszűnt. A hívők serege a törökök portyáinak eredményeként a közeli erdőségekbe volt kénytelen menekülni. Számunkra valamiféle kedvezőbb változásra egészen a 17. század végéig kellett várni, amikor is kiűzték a magszállókat az országból.

Bár ekkor sem zajlottak akadálytalanul az események: a paphiány következtében a püspököknek nem állt módjában az egyes volt plébániákat újr alapítani, hanem helyettük az úgynevezett licenciátus, azaz a világi lelkipásztorság intézményére (tehát papnak fel nem szentelt, de néhány szentség kiszolgáltatására püspöki engedéllyel rendelkező férfiakra) tá-

maszkodtak. Így tettek a csábiak esetében is: 1693-ból már származik egy feljegyzés, ami alapján Palásthy Bálint vezetésével már „feltételezhető” egyfajta egyházközségi élet a falunkban.

1699-ben déli szomszédunknál, Házasnényén (a mai Lukanénye egyik elődfaluja) az esztergomi érsek plébániát alapított, Csábot pedig annak filiájává, tehát leányegyházává tette meg, így a 'nényi lelkiatyák jártak hozzánk immáron ténylegesen szentmisét bemutatni – tartott mindez 55 évig.

„ Isten éltesse plébániánkat, egyházközségünket!

A paphiány mérséklődésével a plébániaalapítás folyamata felgyorsult. 1754. április 11-e aranybetűs napként kell, hogy éljen helytörténetünkben: e csütörtöki napon adta ki Csáky Miklós esztergomi érsek azon rendeletét, amelyben (újból) létrehozta plébániánkat. Első plébánosává az addig Házasnényén szolgálatot teljesítő, gömöri származású lelkiatya, Kiss István vált.

Az atya csábi plébánossá történő kinevezése óta eltelt 270 esztendő alatt bőven zajlott az élet: összesen

22 pap és adminisztrátor váltotta egymást, 4 káplánra is szert tettünk, leányegyházak, laikus egyletek alakultak és szüntek meg, fejünk felett ide-oda tologatták az állam- és egyházmegyei határokat, háborúkat kellett kiállnunk, nélkülözéseket. Plébániánk viszont 270 éve állja a sarat, és kell is, hogy elejét vegye a jövő megpróbáltatásainak!

Éppen ezért: Ad multos annos, Parochia Chabiensis! Vagyis: Isten éltesse plébániánkat, egyházközségünket!

Miskei Ferenc